

Sportovní stránky Soudce

Zpocená justice

Mgr. Petr Hoček, Okresní soud Liberec

Počátek září byl letos více než jindy ve znamení sportovní aktivity soudců a pracovníků soudů. Je pravda, že význam těchto událostí poněkud pokulhával za aktivitou, kterou ve stejné době vyvíjeli soudci ústavní, nicméně mám za to, že justice nutně nemusí žít jen souzením, a pokud už k nějaké „volnočasové“ aktivitě dojde, je rovněž záhodno o ní informovat.

Protože píšeme lichý rok, nesl se první zářijový víkend jako již tradičně ve znamení celostátních sportovních her pracovníků soudů a soudců. V rámci sportovně-justičního zeměpisu – připomeňme si 2007 Nymburk, 2005 Liberec, 2003 Rožnov pod Radhoštěm, 2001 Třemošnice – zavítali letos justiční sportovci do Kroměříže, kterou vybrali za sídlo pořadající Jihomoravané. Volba Kroměříže měla krom nezpochybnitelného původu tohoto městečka, většiny z nás známého z nejrůznějších školení a zasedání, jistě i ekonomické důvody, protože v době krize bylo nesporně nutno mít na zřeteli i ekonomickou stránku věci a ubytování v kolejích bude zřejmě levnější než

například ve věhlasném sportovním středisku u Nymburka, aniž by bylo, pokud si pamětníci vzpomenou na rok 2007, na úkor kvality.

Zatímco k ubytování nebylo lze říct vůbec nic negativního, poněkud rozpačitě hodnotili mnozí účastníci průběh a organizaci jednotlivých disciplin.

Samotný začátek her byl poznamenán tím, že sportovci, kteří nepřijeli do Kroměříže během čtvrtěčního večera, nabrali v pátek ráno obrovské zpoždění kvůli nehodě na D1.

Toho organizátoři ale celkem oprávněně nedbali a na čas odstartovali soutěže běžců. Ta se, trochu proti zvyklostem, konala nikoli jako běh přespolní, ale závodníci si odbyli svých pár minut slávy na vlhnuoucím tartanu. No nic, ostatně jsou to běžci, běh nebyl jako přespolní v propozicích uváděn, takže všichni měli stejné podmínky.

To u fotbalu dlouho hrozilo, že zatímco jedna skupina odehraje svá utkání na organizátory slibované umělé trávě, druhá bude muset riskovat zdravím na ved-

lejším tartanovém hřišti, v té době už zcela mokřím. Dlouho to vypadlo, že od tohoto šíleného nápadu pořadatele nic neodradí, až intervence sudího je donutila k revizi jejich představ. To, že se původně mělo hrát a počtu 5+1, na větším hřišti a „pětky“ brány, zatímco v konečné fázi se útočníci snažili procpat míč do branek házenkářských, už nikoho ani moc nepřekvapilo. Samozřejmě opět smůlu měl ten tým, jehož hráči seděli v autech na D1. Ale to je v pořádku.

Zatímco fotbalisté mokli na „umělce“, stolní tenisté byli uvedeni do prostor, které i je vedly k hromadným protestům, jež si nakonec vynutily změnu herního místa.

To se měnilo i při tenise, ale tam bylo lze se vymluvit na počasí. Pravda je, že osm přihlášených deblových dvojic by se při plánovaném systému každý s každým dostalo domů tak v úterý. Utkání se měla hrát poblíž zimního stadionu, kde sice čekaly čtyři antukové dvorce, bohužel dva z nich na odbíjenou. Ale počasí udělalo své a bylo třeba hledat náhradní řešení. O to se pohříchu nepostarali organizátoři, ale tenisoví reprezentanti Justiční akademie, kteří vyjednali pronájem haly v nedalekých Kostolanech. Tam byly dva krásné dvorce, na které se mělo vejít sedm dvojic. Z původních osmi byla jedna vyškrtuta, protože se nedostavila. Další vyškrtuta nebyla, přestože se také nedosta-

vila. Nikdo ani nevěděl, kdy se dostaví a zda se vůbec dostaví. Pořadatelé argumentovali tím, že jim řekli, že musí na tuto dvojici počkat. Byla z pražského městského soudu. Měl si přijet zahrát zřejmě někdo významný. Tuze významný. Asi. Jak si jinak vysvětlit, že zatímco u ostatních sportů byli pořadatelé vůči týmům oslabeným o sportovce, stojící v zácpě na dálnici, nekompromisní, zde bylo absentujícím hráčům drženo místo ve skupině ještě dvě hodiny po začátku zápasů a nekompromisnost se projevovala k těm dostavivším se?

Aspoň že v Jízdárně podávali kvalitní víno a Na Sladech byla zábava v plném proudu. Druhý den měly proběhnout poměrně nekonfliktní soutěže v nohejbalu a odbíjené, které ale opět byly poznamenány nepříjemným stresem sportovců, nepramenícím ani tak z výkonů soupeře, nýbrž z nemožnosti stíhat jednotlivé prolínající se disciplíny.

Nakonec se tak bez problémů asi odehrál jen streetball a závěrečný raut, byť toho se už rozhodně nezúčastnil plný počet aktivních sportovců, neboť spousta z nich byla tou dobou kdesi na cestě domů. Ale co, za pár týdnů si už na organizační skřípot málokdo vzpomene a jednotlivé kraje začnou zase pomalu, ale jistě zbrojit na další celostátní hry, které zorganizuje kdovítkdo kdovítkde, ale už se na ně určitě všichni těšíme. Takže nashledanou v září 2011!